

NOGMAALS DE JACHT

In het vorige nummer van De Korhaan hebben de heren Moolenbeek en Van Swelm getracht mijn kritiek op hun eerder gepubliceerd artikel betreffende de jacht te weerleggen.

Zij blijven daarbij echter uitgaan van hun ongefundeerde en dikwijls onjuiste stellingen. Volgens hen is jagen gelijk aan dierenmoord. Alhoewel jacht kan ontaarden in dierenmoord, zijn er onderling toch duidelijke verschillen. Van dierenmoord is sprake wanneer er op ongecontroleerde wijze dieren worden gedood, zonder dat daarvoor maar enige redelijke noodzaak aanwezig is.

Bij dierenmoord ontbreekt ieder respect voor het dier. Van jacht is sprake wanneer er in het wild levende dieren worden gedood op een verantwoorde en gerechtvaardigde wijze. Dat de noodzaak tot jagen nog nooit is aangetoond, is onzin. Hierover zijn talloze publicaties verschenen. Wanneer er niet meer gejaagd zou worden, zal de wildstand spoedig verzieken en verzwakken.

Waar vroeger de natuurlijke vijanden van het wild (wolven, beren, lynzen) de wildstand gezond hielden, doen thans de jagers dit. Dankzij de jacht kunnen wij in ons land een goede wildstand aantreffen.

Bovendien is de jacht noodzakelijk om de wildschade binnen de perken te houden. Zou er niet meer gejaagd worden, dan gaat dat ten koste van de landbouw, de bosbouw, de vogelstand, de wildstand én de veiligheid (denk in dat laatste geval maar aan de konijnenschade in de duinen, de hondsdolheid onder de vossen).

Van Swelm en Moolenbeek stellen dat de noodzaak tot jagen nooit wetenschappelijk is aangetoond, maar in werkelijkheid verwerpen zij ieder wetenschappelijk rapport dat de jacht maar enigszins rechtvaardigt. Een fraaie basis voor een discussie!

Wat de beide heren over de Roek te vertellen hebben is volslagen nonsens. Er is, en dat zal geen enkel goed jager ontkennen, in het verleden teveel op Roeken gejaagd, maar om nu te zeggen dat de Roek alléén door de jacht zo sterk is achteruitgegaan, dat is te gek.

De achteruitgang van de Roek is mede veroorzaakt door veranderde en veranderende milieu-omstandigheden. (verontrusting, verdwijnen van nestgelegenheden, landbouwvergiften, enz.). Tegenwoordig wordt er door de weidelijke jagers bijna niet meer op Roeken gejaagd.

Moolenbeek en Van Swelm blijven volhouden dat de kraaienvangkooi een ongeoorloofd middel tot jagen is. Misschien is in dit verband de term "vangkooi" onjuist en dient het vervangen te worden in: "val", want het hele apparaat is niets anders dan een doodgewone val en derhalve een geoorloofd middel tot jagen, zij het in beperkte mate (art. 22 lid 3 van de Jachtwet).

Het schieten door kraaienesten wordt inderdaad nogal eens gepropageerd in de "Nederlandse Jager", het orgaan van de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging (KNJV). Maar daar staat tegenover dat de jagers dikwijls worden gewaarschuwd om hierbij toch vooral uitermate voorzichtig te zijn i.v.m. de mogelijke bewoning door andere vogelsoorten.

Dat eigenaars en beheerders van natuurgebieden de jacht niet in eigen beheer kunnen nemen is beslist geen jagersvisie. Zij moeten vaak met weinig, ja zelfs te weinig geld hun terreinen onderhouden. Om de jacht voor 100 % in eigen beheer te nemen ontbreekt gewoon het geld. Bovendien zouden het toch de huidige jagers zijn die dan de jacht moeten uitoefenen, want wie anders is er zo terzake kundig?

Die deskundigheid van de Nederlandse jagers wordt door de heren Moolenbeek en Van Swelm nogal in twijfel getrokken, naar ik meen ten onrechte. Een groot aantal jagers is uitermate kundig. Jammergenoeg beschikken echter niet alle 35.000 jachtactehouders over voldoende kennis. Desalniettemin is het met name de KNJV die al geruime tijd pleit voor de invoering van een verplicht jachtexamen. Overigens is slechts de helft van alle jachtactehouders lid van de KNJV.

Met een fraai rekensommetje komen Moolenbeek en Van Swelm tot de conclusie dat er jaarlijks 825.000 kg. lood door de Nederlandse jagers in het milieu wordt achtergelaten. Zelfs als we aannemen dat dit getal juist is, dan wordt daarmee nog geenszins de mate van loodvergiftiging aangetoond. Daarbij spelen veel meer factoren een rol. Uiteraard is het nuttig om te onderzoeken in hoeverre de jacht bijdraagt tot loodvergiftiging van met name het waterwild en zou men er goed aan 'doen te zoeken naar alternatieven.

Moolenbeek en Van Swelm vinden de afvaardiging van de landbouwkringen in de Jachtraad onevenredig groot. Hoewel hierin herziening misschien gewenst is blijft er het feit dat de landbouw een groot belang heeft bij de Jachtraad.

Dat de beide heren twijfelen aan de representativiteit van de vertegenwoordigers van natuurbeschermingszijde, verbaast mij niet. Het is natuurlijk maar net wat je onder natuurbescherming verstaat.

Moolenbeek en Van Swelm zijn naar mijn mening met een uitermate gevaarlijke actie bezig. Niet alleen de jagers moeten het ontgelden, maar ook de natuurbeschermingsorganisaties worden danig in hun beleid aangevallen, iets wat die organisaties misschien nog wel eens leden zou kunnen kosten en ik vraag mij af wie daarmee gebaat is.

Niet zozeer het feit dat zij vóór de afschaffing van de jacht pleiten, maar de manier waarop zij dat doen vind ik een hoogst kwalijke zaak. Met een dergelijke harde opstelling tegen de jacht bereik je alleen maar, dat de partijen lijnrecht tegenover elkaar gaan staan, waardoor elke vorm van redelijk overleg onmogelijk wordt. En daarmee is niets en niemand gediend!

E.P. Klomp

Commentaar Redactie

Wij hebben de laatste tijd nogal wat aandacht besteed aan de jacht op vogels, het bleek noodzakelijk gezien het tekort aan informatie, waarmee men zich een goed gemotiveerde mening zou kunnen vormen. Wij hopen hiertoe te hebben bijgedragen door de betreffende artikelen te plaatsen.

Ons inziens is de jacht misschien (???) noodzakelijk, maar dan een groot noodzakelijk kwaad in onze samenleving! De jacht dient te worden gevoerd door de betrokkenen zelf (boswachters e.d.) en niet door quasi-deskundigen.

Hoe iemand de jacht voor zijn plezier of als sport kan beoefenen is ons een raadsel, ja... ónbegrijpelijk!

Ja, bestaat er wel een onderzoek dat jacht op vogels noodzakelijk is? Men wil het vaak aantonen, maar raakt dan dikwijls van het tegendeel overtuigd

Voor- én tegenstander(s) zijn uitvoerig aan het woord geweest, daarom beschouwen wij deze discussie (voorlopig) als gesloten. Let wel, de redactie blijft zich ter beschikking houden om als coördinerend "tussenpersoon" bij een evt. volgende discussie te fungeren, voor zover dit als zinvol mag worden beschouwd.

de Redactie